

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizeci și doua după Rusalii

Astăzi, 3 februarie:

Sf. și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu;
Sf. Prorocița Ana

Ochii tăi însetați de vederea Izvorului vieții s-au umplut de lacrimile bucuriei, văzând ca într-o icoană, purtându-Se în brațele Fecioarei, pe Cel Ce a luat trup pentru noi, Căruia I-ai cântat: Aliluia!

Luând în brațe pe Ziditorul Tău, cu smerenie ți-ai plecat gândul înaintea Lui și i-ai cerut să te slobozească, pentru a-i cânta neîncetat cu îngerii: Aliluia!

Împreună cu proorocița Ana ai lăudat pe Cel mai presus de heruvimi, Care a binevoit să se înfățișeze înaintea ochilor omenești ca Un Prunc Smerit, aducându-i în dar ca o legănare a Duhului cântarea: Aliluia!

Din Acatistul Sfântului și Dreptului Simeon

Evangelia Duminicii lui Zaheu

Luca 19, 1-10

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și, iată, un om bogat cu numele Zaheu, care era mai-mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, văzând toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând înaintea Domnului, I-a zis: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Dreptul Simeon, numit și „primitorul de Dumnezeu”, a fost prezent când pruncul Iisus a fost adus în templul din Ierusalim la patruzeci de zile după naștere (eveniment prăznuit la praznicul împărătesc Întâmpinarea Domnului - 2 februarie). Prăznuirea sa în Biserica Ortodoxă se face pe 3 februarie, împreună cu sfânta Ana proorocița.

Potrivit tradiției, Dreptul Simeon a fost unul dintre cei șaptezeci de înțelepți care au venit la Alexandria pentru a traduce Sfânta Scriptură în limba greacă, lucrare care a ajuns să fie cunoscută sub numele de Septuaginta (versiunea Vechiului Testament folosită în Biserica Ortodoxă).

(continuare în pagina a treia)

Zaheu, primitorul netrecătoarei bucurii

Duminica a treizeci și doua după Rusalii ne pregătește deja pentru atmosfera perioadei Triodului ce va avea în centru postirea și transformarea noastră spirituală prin această postire. Și evanghelia de astăzi ne relatează despre întâlnirea pe care o are Mântuitorul nostru Iisus Hristos cu un om pe care ar fi trebuit în mod normal să îl evite: un vameș. Relatează evanghelia de la Luca faptul că după ce Mântuitorul a vindecat un orb, în drum spre Ierihon, mulțimea a sporit astfel încât era multă zarvă în cetate. Și spune evangelistul Luca, mai marele vameșilor cetății, un om bogat, potrivit funcției pe care o avea, dorea mult să vadă pe Mântuitorul Hristos. Fiind însă mic de statură și neputând să vadă din cauza mulțimii, alege o soluție originală, se urcă într-un sicomor (un dud), privind de departe, crezând că nu va fi văzut. Doar că Mântuitorul, ajungând acolo, îi spune: *Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.*

Sunt trei cuvinte care îl surprind oarecum pe Zaheu: *grăbește-te, astăzi, trebuie.* Nu mai exista cale de amânare, nu mai era timp de negociere, totul trebuia să se petreacă de urgență. De ce această grabă a Mântuitorului?! Cu atât mai mult cu cât, imediat după ce a intrat în casă s-au și auzit vociferări afară: *a intrat să găzduiască la un om păcătos.* De ce s-a grăbit așa Mântuitorul Hristos?! Pentru că în Zaheu, ca și în fiecare dintre noi, se aflau doi oameni: un om al funcției și responsabilităților pe care le avea, un om al demnității și superiorității pe care avea și puterea și le dă în lumea aceasta, iar pe de cealaltă parte, un om smerit și cuminte. Așa e: numai un bogat smerit ar fi avut curajul să se afle într-o postură atât de caraghioasă de a sta într-un copac și de a privi de departe. Cred că nimeni dintre oamenii cu poziție socială nu ar îndrăzni să facă așa ceva, expunându-se ridicolului. Câte lucruri am putea face, dar nu le facem datorită poziției noastre sociale, datorită posturii de superioritate față de ceilalți din jurul nostru, datorită mândriei personale, vârstei.

Ei bine, pentru acest Zaheu, dorința de a vedea pe Mântuitorul s-a dovedit a fi mai puternică decât orgoliul pe care și le dă poziția socială. S-a suit într-un pom. Ce interesant: s-a coborât pe sine ca să se poată sui! Așa a ajuns să își facă cunoscută starea de smerenie. Aceasta a văzut Mântuitorul la Zaheu atunci când a considerat că în regim de urgență trebuie descoperit oamenilor și celălalt om, Zaheu pe care ei nu îl cunoșteau: omul smerit și cuminte, omul dornic de Dumnezeu și împlinitor în taină al poruncilor lui Dumnezeu. Era catalogat ca om păcătos de către cei ce îl cunoșteau, dar nu din cauza omului, ci din cauza funcției. Ce s-a petrecut când Mântuitorul a intrat în casa lui Zaheu? Acesta spune: *dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.* Era metoda de compensație maximă pe care o prevedea tradiția veche iudaică: de patru ori să întorci cu ce ai nedreptățit pe semenul tău (Ieșire 22,1). Iar Zaheu își asumă acest maximum de penitență pentru sine, semn că nu se știa pe sine să fi nedreptățit pe mulți pentru că altfel, măcar pe unii i-ar fi enumerat nominal. În prezența Mântuitorului Hristos, pe Zaheu nu l-ar fi lăsat

conștiința să treacă sub tăcere nedreptăți strigătoare la cer, el era într-o stare de transformare profundă și ar fi spus pe cine a nedreptățit, dar el nu se știa pe sine că ar fi nedreptățit pe cineva și de aceea își și asumă maximum de pedeapsă dacă i-ar fi scăpat în vreun moment vreun act de nedreptate fără voia lui.

Mai mult decât atât, omul drept și corect care era Zaheu în intimitatea sufletului său, este completat cu o mare iubire față de Dumnezeu. În prezența Mântuitorului Iisus Hristos își înțelege mai bine menirea pe care o avea în această lume, căci prin funcția lui, prin poziția socială, prin averea pe care o avea, trebuia să arate că și prin acestea lucrează Dumnezeu în lume. Și ia ca măsură: *Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor.* Veți spune: bună negustorie, s-a pus bine și cu Mântuitorul Iisus Hristos, i-au mai rămas și lui destule, dar nu a fost chiar așa. Sfânta Tradiție spune că după Înălțarea Domnului la cer, Zaheu a lăsat *toate* ale sale și s-a făcut ucenic al Sfântului Apostol Petru și împreună cu el a călătorit în multe zone vestind evanghelia Domnului Hristos. În cele din urmă, Sfântul Apostol Petru l-a investit ca episcop al Cezareei Palestinei. Se pare că tocmai acest vameș Zaheu a fost primul episcop creștin al cetății din Cezareea Palestine și până astăzi se păstrează mărturiile ale trecerii sale pe acolo.

Iată că Zaheu vameșul s-a transformat profund în urma vizitei Mântuitorului Hristos. Dar, oare, chiar atunci s-a transformat atât de mult? Nu cumva era o realitate pe care el o trăia profund în inima lui cu mult înainte de a-l întâlni pe Mântuitorul Iisus Hristos? Nu cumva și în el, ca și în ucenicii lui Hristos, „ardea inima” (Luca 24,32) atunci când cerceta Scripturile și cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, putem considera că întâlnirea cu Hristos nu l-a făcut decât să exteriorizeze ceea ce trăia în intimitatea sufletului.

Trăim într-o perioadă a dedublării. Suntem niște actori perfecți. Atât de bine știm să ne interpretăm rolul și acasă, și la serviciu, și în societate, și față de copii, și față de prieteni. Avem pregătit rolul de dinainte pentru fiecare și ne alimentăm o stare de tristețe nejustificată. Nu este corect ceea ce facem. Nu ne înfățișăm așa cum suntem. În general, când caracterizezi un om, zici: „cine știe ce-i în inima lui!” Tot așa cum, atunci când vrei să caracterizezi o familie o faci sub rezervă în conștiința ta, spunându-ți: „cine știe ce-i în casa omului!” Acolo unde nimeni nu mai știe ce se petrece, e mare nevoie de Dumnezeu în inima, în casa noastră.

Vedeți, oricât am invoca noi prezența lui Dumnezeu în casă, exemplul lui Zaheu ne demonstrează că acolo unde este curăție sufletească (căci paradoxal numele de Zaheu însemna „om curat”, deși avea o funcție coruptibilă), unde este smerenie, ascultare față de Porunci, respect față de oameni Dumnezeu vine singur, nu așteaptă invitație.

Așadar, nimeni nu știe ce este în inima omului, nimeni nu știe ce este în casa omului, dar fiecare știe ce este în inima sa și ce este în casa sa, și cum poate îmbunătăți și starea inimii sale și a casei sale pentru ca Dumnezeu să se sălășluiască și să aducă și mântuire și omului și casei.

Pr. Mihai Mărgineanu

Sfântul și Dreptul Simeon și Sfânta Prorocița Ana

(continuare din prima pagină)

Sfântul Simeon traducea o carte a Proorocului Isaia și citind cuvintele: „Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel” (Isaia 7, 14), a crezut că textul conținea o inadvertență, drept care a tradus în loc de „Fecioară” - „femeie tânără”. Vrând să scrie „femeie tânără”, un înger i s-a arătat și i-a spus: „Vei vedea acest cuvânt împlinit. N-ai să vezi moartea până ce Hristos Domnul se va fi născut dintr-o Fecioară curată și neîntinată”. Potrivit tradiției, Sfântul Simeon a murit la o vârstă foarte înaintată, la 360 de ani.

Sfântul Simeon este descris în Sfânta Scriptură (Luca 2, 29-32) ca un drept care aștepta venirea lui Hristos înainte de moartea sa. Ținându-L în brațe pe pruncul Iisus, a rostit această rugăciune de laudă, cunoscută sub numele de "Rugăciunea Sfântului Simeon" sau "Acum slobozește" (lat. Nunc dimittis):

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta pe care ai vădit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Rugăciunea Sfântului Simeon este inclusă în mai multe slujbe ale Bisericii Ortodoxe.

Cât de mare este cinstea dată în Ceruri Sfântului Simeon, Primitorul de Dumnezeu, care a ținut în brațele sale pe Mântuitorul lumii, ni se arată clar în momentul relatat în viața Sfântului Petru Atonitul, prăznuit pe 12 iunie. Călugărul Petru din Muntele Athos, de neam grec, a trăit în Constantinopol, fiind comandant în armata imperială. În anul 667, fiind trimis la război în Siria, Petru a fost luat prizonier și închis într-o fortăreață din orașul Samaria, pe râul Eufrat.

El a fost întemnițat pentru o lungă perioadă de timp, meditănd la păcatele sale, care i-au adus pedeapsa lui Dumnezeu. Petru și-a amintit atunci că, în urmă cu ceva timp, a intenționat să părăsească lumea și să se călugărească, însă nu a făcut așa. A început să țină post aspru, rugându-se din inimă Sfântului Nicolae, făcătorul de minuni, pentru a mijloci înaintea lui Dumnezeu să fie eliberat din închisoare, urmând să își dedice restul vieții lui Dumnezeu. În urma rugăciunilor sale, i-a apărut în vis Sfântul Nicolae, zicându-i că mijlocește pentru el înaintea lui Dumnezeu, însă Dumnezeu întârzie eliberarea lui pentru că a mai promis o dată înaintea Lui cele zise de Petru, iar promisiunea nu a fost respectată. În visul său, Sfântul Nicolae l-a sfătuit pe

Petru să-și continue rugăciunea, iar ca mijlocitor să-l aibă și pe Sfântul Simeon, Primitorul Domnului, căci acesta se bucură de multă cinste înaintea Domnului, fiind alături de tronul lui Dumnezeu împreună cu Sfânta Fecioară și cu Sfântul Ioan Botezătorul.

Petru a ascultat sfatul Sfântului Nicolae. Deșteptându-se din somn, iarăși a început să se roage și a ținut post aspru, chemând și pe Sfântul Simeon, primitorul de Dumnezeu, ca și pe Sfântul Nicolae în ajutor. Din nou, Sfântul Nicolae i-a apărut, împreună cu Sfântul Simeon, dar nu în vis, ci în realitate.

Petru, ridicându-și ochii, l-a văzut pe Sfântul Simeon, minunat la vedere, cinstit la chip și îmbrăcat în veșmintele preoției Legii vechi, având în mâini un toiag de aur. Petru, văzându-l pe acesta, s-a înspăimântat, iar Sfântul Simeon a zis către el: „Tu ești cel care rogi pe fratele Nicolae să te elibereze din legături și din această temniță?”. Iar el, abia putând să-și deschidă gura de frică, a răspuns: „Eu sunt, o, plăcutule al lui Dumnezeu, pe care te-am câștigat și pe tine ca mijlocitor către Dumnezeu”. Sfântul Simeon i-a zis: „Dar vei împlini făgăduința ta, ca să te faci monah și să viețuiești în fapte bune?”.

Petru a răspuns: „Da, stăpâne, ajutându-mi Dumnezeu, o voi împlini”. Iar sfântul i-a zis: „Dacă făgăduiești că vei face așa, să ieși acum de aici și să mergi unde vei dori”. Atunci, Petru a arătat sfântului picioarele sale cele legate în lanțuri, iar Sfântul Simeon s-a atins cu toiagul de lanțuri și imediat ele s-au topit, ca ceara în fața focului. Petru s-a ridicat în picioare și, văzând temnița deschisă, a ieșit afară, mergând după Sfântul Simeon și Sfântul Nicolae și, astfel, a ieșit din cetate. Apoi, Sfântul Simeon, încredințându-l spre pază Sfântului Nicolae, s-a dus.

Petru a călătorit spre Roma, pentru a primi tunderea în monahism la mormântul Sfântului Petru. Aici a fost tuns monah de către episcopul Romei, căci el primise înștiințare în vis de la Sfântul Nicolae, care i-a povestit pocăința fostului prizonier, poruncindu-i să-l facă monah.

Sfânta Prorocița Ana (sec. I) era fata lui Fanuil din neamul lui Asir. După moartea soțului său, ea s-a retras la Templu toată viața, stăruind în post și rugăciune, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea. Ținând acest mod de viață în chip neobosit, s-a învrednicit și ea a vedea pe Domnul, când a fost dus la Templu, la patruzeci de zile de la nașterea Sa în trup, de Preasfânta Lui Maică și de dreptul Iosif.

După ro.orthodoxwiki.org și doxologia.ro

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888
Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei
Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy
Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

- *Duminică, 3 februarie,*
08:00 Utrenia și Liturghie
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)
17:00 Paraclisul Maicii Domnului
- *Miercuri, 6 februarie,*
- ora 8.00 - Acatistul Sf. Ap. Toma
- *Joi, 7 februarie,*
- ora 17.00 - Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
- *Vineri, 8 februarie,*
- 17.00 Slujba Sfântului Maslu
În cadrul acestei slujbe, credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Iacov, Ruda Domnului, a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea Tainei Sf. Maslu.
- *Sâmbătă, 9 februarie*
- 07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor;
- Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)
9.00 - Pomenirea morților
- 17.00 Slujba Vecerniei

Picătura de înțelepciune

Un om călătorea pe un drum de țară, împreună cu soția sa. Obosiți de atâta mers și văzând că îi prinde noaptea pe drum, cei doi călători au vrut să tragă la un han. Dar hangiul, om rău, a refuzat să-i primească, spunându-le că nu mai are camere libere. Nevasta omului s-a arătat nemulțumită.

– Ei, lasă, femeie – a încercat să o liniștească omul – lasă, că știe Dumnezeu ce e mai bine!

– Măi, omule – zise atunci femeia sa – da' ce poate fi bine când – uite! – nu avem unde sta peste noapte?! În sfârșit, au plecat mai departe și, spre bucuria lor, au întâlnit un țăran, om sărac, dar bun la suflet. Văzând că i-a prins noaptea pe drum, țăranul i-a primit cu drag în căsuța lui.

Dar a doua zi dimineața, când au vrut să plece mai departe, țăranul le-a dat o veste uluitoare celor doi călători: peste noapte, hanul fusese atacat de hoți, care îi jefuiseră pe toți călătorii.

– Vezi, i-a mai spus omul femeii – trebuie să avem încredere în felul în care Dumnezeu le rânduiește pe toate. Ții minte ce ți-am spus aseară? „Lasă, știe Dumnezeu ce e mai bine.”

„Fără nici o îndoială că Dumnezeu rânduiește faptele noastre mai bine decât am putea-o face noi înșine.”
(Sfântul Vasile cel Mare)

**Până pe 15 martie, puteți direcționa
2% din impozitul pe venitul dvs.
pentru lucrările și activitățile pe care
le susține PAROHIA TOMA COZMA**

Procedura nu implică nici un cost, redirectionarea acestor sume realizandu-se din impozitul care a fost deja reținut în 2018 de către stat.

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim mult !